Anul I. Nr. 98 — Cenzurat — 4 pagini 3 lei — Duminică 8 Decembrie 1935

ROMÂNIA CREȘTINĂ

TRIBUNĂ INDEPENDENTĂ DE LUPTĂ NAȚIONALISTĂ-CREȘTINĂ

Director: Sergiu Florescu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Chișinău, strada Regele Ferdinand Nr. 81 Telefon Nr. 53

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . 200 lei
Pentru instituții și autorități . . . 300 lei
Abonamente de lucrătoare . . . . . după voință

Scrâșnetul pământului!

Insula latină din mijlocul mării slave, e ținta invaziei iudeoviți.

Pământul frământat cu sângele *Sfântului Mare Ștefan*, etnosul bisericilor ce simplu un cost de Țară, glia în care au fost spălate sudorile celor ce au visat de Groază barbarilor turci, urma în care a putrezit ființa pământeană a *scumpului Mihai*, era pe care-a făurit-o eroul în pace ca și în război, omul de sacrificiu cu soldat și cu om, *mirele rege Ferdinand*, Țara noastră, cea *noastră*, cuibul *nostru*, pământul *nostru*, mama *noastră*, ne-o vând conducătorii de azi, *regimul iudeo-masonilor*, ne-o dau pe argintii cu care își fac averi personale, ne-o dau pe *ucigașii* cu care își fac avere politicienii iudaizați, ca pe-o colonie barbară spre colonizare prin *ucigașii* unei țărănimi decimate de-aceiași iudani.

Cercetați-o Țărănimea, cu ce e mai vinovat un jidan comunist decât un mi-nistru care a semnat actul de vânzare al pământului strămoș? Chiș cu ce mai și-an dat seama de crima fantastică, care-a rămâne, intenția regimului, fondul real al guvernărilor, care se întrețin prin mijlocirea necontestată a legăturilor cu jidanii, dușmanii Neamului, rămân neștirbite în grozavia *pământului*, *sugrumarii*, *încercării de asuprire a viitorului nostru ca Neam*.

Pământul ce-au cercat să ni-l vândă scrâșnește.

Pentru pământul Neamului nostru nu-i ingaduit nici-un fel de stăpânire, care insemnă cea mai *nimoadă* ...

Felix Gârdăreanu

Amurgul democrației

...Este o gravă maladie socială—tuberculoza—numită democrație atât din punct de vedere clinic, de când **Calmette-Guerin** au inițiat speranțele tămăduirii prin folosirea germenul cel-bacellul — descoperit de Koch, și din punctul de vedere al scandaliștilor timbrate Edelstein-Johnstone.

In sanatoriu, sau aiureo, fiecărui condamnat definitiv își vede existența mărginându-se la de zi. In ultima lumă ce'i este îngăduit a mai trăiască, psihologia lui se schimbă, devenind net egoist și optimist.

Privind peste mormânții creștini o viață de iluzii și planuri. De un singur lucru pare că nu e sigur, este se face că nu știe: acele că primăvara ce urmează nu înseamnă zorile vieții ce viseazâ, ci sfârșitul...

Nu am pus mâna pe rondel pentru a scrie lucruri triste. O lucrare interesă, în care mizeria este sănătoasă. Il deplânge pe Hitler. Din mijlocul acelei lumi ce ridică glasuri, se iau inițiative frumoase pentru stimularea și înbăștirea fagelului.

Și'am gândit la atâtea categorii de bolnavi, a acelor contaminați cu bacellul lui **Karl Marx**, ale grupații în fracțiuni politice **antifasciste**, foștii **comuniști militanți**, fie în remorca **național-țărănistă**, care sub opinii-ile desperate a dobreșilor și constantineștilor, ciocoii cimitirului roșu, este amenințată să se răstoarne în șanțul idelor subversive.

Gravă bolă **„democrat a"**. Cât timp nu a devenit mortală, au trăit bieții contaminați din iluzia principiilor democratice **fraternitate — egalitate — libertate**.

Fraternitate cu frații intru masoneric, cu jidovii din Țară și poi cu cei de peste hotare.

Fraternitate cu bandiții de codru.

Egalitate cu ei.

Libertate ca bandiții de drum mare, libertate celor „de la putere".

In câteve cuvinte, astfel se traduc în fapte principiile de bază a politicei socialiste.

Ros de bacilii principiilor marxiste-democratice politicianismului țărănesc ajuns cu un picior în groapă își trăește ultima lună și își face planuri de viitor.

Regruparea forțelor (pierdute); **solidarizarea discordiilor, perfidiilor; modificări radicale după modelul unui rai mult dorit în care libertatea și egalitatea sunt păstrate** (în sclavie) **cu mitraliere și Knut.**

Iluzii care în primăvara verde ce vi să urmeze, urgiei ultimului amurg de lumă, vor pieri în moartea organismului democratic intra de mult în comă.

Ing. **Costel Ioan Vlahu**

Dl. General Constantin-Grănicerul, preș. part. „Totul pentru Țară", trecând în revistă echipa de legionari din tabăra Valea Chișlăului-Cluj

Voroavă pentru studenți

Prin tulnicile pământului, glas de chemare se leagă răsboinic, către mările de suflet ale studenșimii românești. Nu-i omenească și nici lipsită de putere divină aceasta chemare, căci fără vreere cerească, nimic nu se mișcă în rânduirea de bânduțe și de semnătate în cugetul a poporului nostru.

Chemarea... Chemarea la luptă, strigătă de părinții și de frații noștri, cari au căzut cu soarele unei alte vieți în priviri, cu numele vostru,—al tinerilor de azi,—pe buze, cu pumnii strânși în dreptul inimii și cu bujori de sânge pe tâmple.

Cine nu aude chemarea lor?... Cine nu ascultă glasurile părinților morți pentru binele Neamului nostru, pentru ca ondei tinerelii să nu mai cerșească la porțile străinilor, pentru ca să nu mai împartă veneticii dreptate românilor și ca nu-i mai rămânea în urma lor să rămână biblii de jertfă și hrisoave lăcri nuale cu aurilă literă de laudă, cu care să se mândrească vecc după veac, leții Iromoși ai bătăpăilor de credință sfântă?

Studenșimea noastră,—studenșimea care nici pat de odihnă și nici hrană în Țara ei nu găsește,—a răspuns, în prime clipă. A răspuns floarea românimii, așa cum codrii înverzuți au răspuns, cu ecouri de tunet, pocnetului pornit din Ținta Năcătorilor,—vredicei ostași ai Arhanghelului, și slobozii în mina neagră a ciocoilului pământiș de limbă și de datină creștinească. A răspuns into'o singură glăsuire și în furul acelaș steag primăvăratic, de culoare frunzei—simbol al tinereții. A răspuns pământul Neamului românesc...

Și dacă răspunsul a fost etăl de hotărît, Impledecare din partea căror pământe sufletești primesc,—pentru ca să nu poată târnos și altarul unor vremuri noui, așa cum le-au dorit vultanii Mărășeștilor? Cine sunt puhavii cu sufiete de mărăcini, cari impledecă studenții să se roagă, inainte de a începe săptămânile lor, în mărțeșie pline de bătălii ale Invățătorii? Cine nu lasă studenșimea să-și răcorească sufletul aprins de suferință, cu mirul Mântuitorului? Profesorii ei? Cine sunt acești profesori?

Cercetați-i bine, studenți de azi și de mâine. Veți vedea că ei,—în timp ce prinții și frații noștri marcha pe front,—și-au neo tegistrele aprovionării, la zeci de chilometri în dosul valului de foc. Astfel, în registrele lui intemnițite facute în grabă, intre o țigara fumată la club și un discurs la tribuna parlamentului, — și răndurile-djalomele vostre, cu cari puteți intra în viața de mizerie și de somn? Eri și azi, au avut la mână,— Imprevnă cu strâini, — nouri-cele ce luptă din greu, cu lipsa și cu durerea...

Studenți creștini, să nu vă temeți nicidată de demoni. Acei cari balesc pe Hristos din universitățî,—chiar dacă jidovii le au scris pe bucăți de pasă „vă numesc rectori —sunt purtegiuri. Să nu vă temeți, fiindcă se sufletul pus în slujba credinței sfinte sfarmă și munții.

Involburați-vă mările voastre sufletești și nu le lăsați să se liniștească, până ce nu vegi vedea fluturând la ferestrele universităților, stindardele biruinței. Ascultați chemarea ce se înalță din mormintele martirilor, prin tulnicile pământului, căci în curând întreg poporul va fi pe linia vostră de gândire și de lupta.

Iar în cartea suferinței noastre, scrii-vor cronicarii vremurilor-că din gemna sufletească a studenșimii românești picuri-au cândva lacrimi de sânge, dar prin bunătatea lui Dumnezeu și prin voința de granit a omului *providențial*, mântuire depiră a găsit norodul românesc, care deștul a îndurat și prea mult a suferit.

Constantin Goga

Organe fiscale cu două fețe

— **Pentru unii mumă, pentru alții cumă — Impuneri arbitrare. — Le-am luși și fierastre sectiștilor la o raș pășuri peste pădurii. — Autorizațiile sempre Amintirea actriței Miss Paris a inviat la Ierusalim. — Ca sub dom. sarabean. — Tot jidanii mai favorizați. — Ca sub dom. Ionariștilor.**

Vie Moldoveni de prin diferite aste ale. Și-ncepe-ți-ne-se jelesce eș, în Ieșmetea și mizeria cumplită ce-ți copleșește, mai sunt oasăș și de cogorile organelor fiscale, cari nu vor să țăie de pânuri pentru plata diferitelor dări către Stat, și de și comună. Perceptorii și agenții lor sunt nepăsători, și executând fără nicium de omenie pe bieții țărani. Ei spun prin capul dela mizerie. Că dacă nu incasează un minimum de... în timp de... sunt amendați, sau destituți. Și de-ajuns cât ei au mint. Oesterile lor nu sunt deci decât niște consecințe ale drasticelor porunci ce primesc dela șiuleri sofaelor ministerului de finanțe, prin capii servicilor judeșene de constatere.

N'am avea nimic de scris împotriva plăților dărilor, căci suntem cetățeni conștienți de nevoile multiple ale Statului, și datelor și comunelor. Avem de obiectiei însă asupra felului cum se face constrângerea contribuabilor dele sate. In timp ce negustorii din oraș, impuși la sume ofticoase și depașite de realitate, sunt amânați din pusete 'n crâcium și din crâcium pă-'n șapte ,și calendas greceș". Și negustorii acești-le vorniți, **basarabeni**, cum îți zic eu, sunt în realitate și în majoritate **jidani**. Dacă am face o incursiune în registrele de impuneri ale Comisiei de control care din Chișinău de pildă, am avea multe și neplăcute surprize. Megaziniile „Kauzaz" (de ce cu **K** și nu **C?**), „Peris", „Rulela", Luca P. Nicuțescu (Succesor P. Fricică), „Magazinul Nostru". Sicore etc., întreprinderi mari realizează anuai zeci de milioane, sunt impuse dul-vag la venituri mici, cu totul departe de realitate. Cine pierde din acesteș sfere? Iare e realitățiș? Evident că Statul, prin inexplicabila bonomie a slujitorilor săi. Dar bunătatea funcționarilor fiscali o-prin tulnicile pământului, căci în curând întreg poporul va fi pe linia vostră de gândire și de lupta.

Iar în cartea suferinței noastre, scri-vor cronicarii vremurilor-că din gemna sufletească a studenșimii românești picuri-au cândva lacrimi de sânge, dar prin bunătatea lui Dumnezeu și prin voința de granit a omului *providențial*, mântuire depiră a găsit norodul românesc, care deștul a îndurat și prea mult a suferit.

Constantin Goga

Trăiască Italia!

Când patruzeci de milioane de **„italieni"** urmeșii legionarilor Romani, cari duceau civilizația lor până în sânțe Africei, și cântă o fărâmă de pâine pe meleagurile acestiași erzăloare **„Africei"**, sancțiunile **„Ligii"** apar ce o ulutoare și monstruoasă măsură de aplicare a **Statutului Societăți Națiunilor**, în numele **„Păcii"**. Este chiar locul să întrebăm: aceste sancțiuni scrvesc **„Pacea"**, sau mai curând **„interese nemărturisite"** și cari sunt prilejeri de **„război"** ?

Căci este de neînțeles. Deoparte o imensitate de teritorii de pstru ori mai mare ca **Italia**, cu imense bogății naturale, cu perspective de a sătura încă patruzeci de milioane de oameni, stăpânită în schimb de zece milioane de **„sălbateci"**, de **„sclavismul"** și **„canibalismul"** mai este în floare, unde urme de civilizații abia se întrezăresc; de altă parte un popor de patruzeci de milioane, înghesuit pe un peticel de pământ, condamnat să crape de foame și pentru ce?

Pentru dragul unei **„Ligi"** care azi aplică sancțiuni **„Italiei"**, în timp ce eri **„Japoniei"**, pentru aceiași vrejmașe a **„Italiei"**, dacă nu și mai puțin, și a încrucișat brațele into'un **„non posumus"** neînțelegăș. Acolo era un interes murdund, sufocat de rasismul **„galben"**, unde sancțiunile **„Ligii"** ar fi stârnit un hoț de răs honieric, în timp ce aci, pentru interes vizibile **„mărturisite cum sunt ale Italiei"**, nemărturisite cum sunt ale **„Angliei"**, se aplică sancțiuni în numele **„Păcii"**.

Este un simulacru de protecție a păcii, ba chiar un formidabil hărăcop pleșnit în capul ei, căci nicioadată nu va fi posibil să se condamne la moartea **„Infometării"** patruzeci de milioane de **„Italieni"**, când sunt zece milioane de **„sălbateci"**, cari au nevoe de **„stăpân"**, iar nu să **„stăpânească"**, cari nu știu să trăiască în **„beșugul"** cu care dărnicia naturii îș dăruit.

Engleziî, acest popor viguros de o tenacitate admirabilă în munca lui civilizatoare, împrăștiată în toate răscrucile pământului, greșește când Italiei nu-i îngăduie să facă în numele civilizației, ceace „El" a făcut-o de alungul veacurilor în toate colțurile pământului, dela izvoarele **Tamisei** până la izvoarele **Nilului**. Cine mai întreabă astăzi de triburile de sălbatici dispărute pe urma sfârdarului englez?

Ar fi să negăm **„spiritului uman"** dreptul său inalterebil de a se cristiliza pe pământ în forme cât mai apropiate de Dumnezeu, lăsând în numele **„Păcii"** să se perpetueze o desfigurare a lui, adică o imensă nemenie: **„sclavia și canibalismul"**, în schimbul unei **„fomcieări"** impusă silnic unui popor care încă dela origina lui acăntezează de sfârșucirea nimbului dumnezeesc.

Chior stăpânind tiranie, au fost bunl tirani. Epoca **„Augustilor Cesari"** este mai seducătoare decât epoca **„Republicei"**, căci pe când cea dintâi a adus grandoare și decadență, cea de-a doua a adus numai ruina **„Imperiului Roman"**.

Oricum, **Romanii** și după dânșii urmașii lor **Italieni**, cei dânșii urmașii lor **Italieni**, cei mai autentici urmași, au pârtat în largul lumei steagul celei mai strălucite civilizații. Ori cum, în imensul sgomot al vieții sunt versate lusemnă o mare parte din **„Tot"**. Și atunci să moară de frumos Italia? Să moară pentru **„Ligă"** ?

Să moară pentru o haită de **„canibali"**, care mai zilele trecute și au mâncat into'un ospăț macabru prizonierii **Italieni**? Să moară în sfârșit, de dragul o-nei **„Ligi"** care îș dă certificațiunea ei după anumite interese nemărturisite, foarte puțin în numele **„Păcii"**?

Pacea into'o sinteză înseamnă **civilizație**. Astfel, Cristofor Columb este un bandit, care a stârnit somnolența Indienilor și le-a luat numai din ospătul lor **„canibalic"**! Pace, adevărată **„Pace"** înseamnă dreptul celor patruzeci de milioane de Italieni, de a duce odată cu Iomea lor neistovită și covârșitoarea lor puterе civilizatorie, cum le-giunile romane, uneori lăș dănde duceau cetăș lumii de ș-a civilizație și la pământul **„Galiei"** și în nălțurile arămie ale **„Elidei"**! —Nu, nu e pace când **„Liga"** este un instrument de ostilitate civilizată!

Țara română, căreia i se impune cu cuțitul la gât sancțiunile contra surorei ei mai mari: „Italia", nu le poate primi. Dacă **„Liga"** le impune, ea nu înceteaza, ea nu va înceta nicioadă să strige din răspunsul: **„Trăiască Italia"**.

LEON BOSSIE

Sprijiniți „România Creștină" prin plata abonamentului

Avem o literatură contemporană națională?

Desvoltarea unei naționalități, adică a rasei ce se numește dragoste de pământul strămoșesc, Neam, Cruce și Rege, se face numai pe cale activă. Cale activă înseamnă a împiedeca vremea să aducă ceea ce ea vrea, **sau a impune vremii**, a hotărî cu fermitate voința în asupra voinței tuturor. În cazul nostru naționalitatea se poate desvolta energetic **prin cultură**. Aceea ce noi numim cultură nu este altceva decât totalitatea însușirilor primordiale ale unui popor puse în serviciul binelui, adevărului și frumosului, exprimate în creațiile sale specifice. Cultura este de ordin spiritual și se naște din necesități sufletești. Pentru formarea unui caracter, **unui adevărat caracter**, este neapărată nevoe de o cultură îndrumată spre aceasta. Pentru formarea unui naționalism adevărat, curat, sincer și pur, avem nevoe de o asemenea literatură. Avem nevoe de acea literatură în care să trăiască viața țăranului nostru obidit, viața intelectualului român, pradă veneticilor și nechemaților, viața Românului conștient de geneza sa și de scopul pentru care trăește.

La noi, din păcate, nu se poate vorbi de o asemenea literatură. Citim orișice și de unde apucăm. Ne însușim tocmai ceea ce nu ne este necesar, ceea ce nu ne este de folos. Suntem obligați după cartea murdară, pleavă a literaturii vreunui Englez, sau Francez, necitit în țara sa și trimis la noi cei prea îngăduitori, pentru desfacere și pentru, **„formarea gustului literar"**, cum ne place să ne lăudăm.

Din nenorocire, sunt unii care se intitulează pompos „scriitori români" și cari, sub pretextul promovării **curentelor literare străine**, scriu în genul hibrid al acestora, îndreptând tineretul acolo unde nu are ce căuta: spre **comunism** și **destrăbălare** și îndepărtându-l de acolo de unde prezența lui este necesară: **naționalism, moralitate creștinism** și **viață românească specifică**.

Această influență externă de comunism meschin, de desorganizare și destrăbălare, o găsim până și în poezia română contemporană.

Poezia română contemporană se găsește pe drumuri pe cari nu le cunoaște, sau — cu alte vorbe — se bâlbâe între poteci, neștiind pe care să o aleagă.

Momentul a fost sesizat de oficinele culturale **judaice** (ce rost au aceste focare în sânul nostru?) și **reprezentanții autorizați**, sub pretextul că fac artă franceză adaptată, găsesc de cuviință să inducă în eroare adevărata stare de spirit îndrumând o parte din tineretul nostru românesc și creștin către comunism, iudeism sau francmasonerie.

Acești poeți de proveniență galițiană, nu existau până la marele răsboiu în numărul covârșitor de azi. De ce? Înainte de răsboiu, tânăr și bătrân, aveam un ideal comun, un ideal sfânt, curat, scump: **România Mare**, așa că Românul nostru, atât cel din Vechiul Regat, cât și cel din provinciile alipite nu se ocupa cu literatura hibridă, gen polițienesc spre exemplu. Își forma gândul lui la adăpostul naționalismului unui Kogălniceanu, Bălcescu, Eminescu, sau se găsea pe el însuși în epoca unui Creangă. Mentalitatea secolului nou s'a schimbat. Era necesară această schimbare într'un sens mai larg. Atât. Idealul odată înfăptuit trebuia să fie menținut prin **constructivism**. Literatura să-și mențină drumul ei tradiționalist, naționalist, creștin. „Gândirea", revista domnilor Cezar Petrescu și Nichifor Crainic, pare să fi avut acest scop, **menținerea conștiinței românești și creștine în cadrul noulor hotare al României întregite**. Acest curent tradiționalist gândirist nu a fost întreținut, ba chiar a fost eronat. Acum intră în scena literaturii noastre acei poeți ultra moderniști, supra—realiști, cubiști, dadaiști sau mai știu eu cum, cu toate importurile de formă și inspirație eftină, venită din Franța. Fără să se sinchisească că poezia cere o adâncă cunoaștere psihologică a momentului, o penetrabilitate în starea de spirit a massei țărănești românești, bazați pe un categoric superficialism, au format un mănunchiu de „poeți moderniști". Fiecare nechemat scoate o revistă **„cubistă"**, adună câțiva tineri și creiază un **„curent antologic"**, iar ca revista să fie lăudată (eh! avem nevoe de presă, dom'le) **„se aranjează"** cu vreun redactor de ziar care o remarcă în vreo notiță „obscură la „Țânțar", „Revista noui" sau „Marginale", cerând în schimb rânduiului director al revistei să-i înjure pe X sau Y. In această mentalitate trăim și este inutil să ne mai ascundem după degete.

Pe când ai noștri se prezintă așa cum am văzut, iată ce spune un evreu din București pe nume Eugen Relgis (de ce Relgis și nu Sigler?) într'o broșură din biblioteca „Universală", editura Ancora, anume: Literatura războiului și era nouă (la pag. 19).

„Orice ați ceti, literatura aceasta de răsboiu e aceiași: mai bine sau mai prost scrisă, dar cu acelaș **fond fals, neomenesc**.

Literatura luptătoare care ne-a adus România Mare se bazează, după evreul Relgis pe un fond fals, neomenesc și cum literatura reprezintă creația ivită din specificul nostru național, rezultă că marele fapt al acestui secol, adică România Mare, se bazează **pe un fond fals, neomenesc**. Este clară aluzia susmenționată.

In locul literaturii luptătoare, scrisă în spiritul tradițional și creștinesc al vremilor vechi găsim astăzi o literatură care nu are de aface întru nimic cu specificul spiritului nostru național.

Vom cerceta din din nou poezia modernă contemporană și pentru exemplificare, am ales trei din poeții tinerei generații, speranța literaturii noastre care au menirea să mențină spiritul național și creștin treaz și care... așa și pe dincolo. Iată, spre exemplu, unul care se revoltă contra „puterii șubrede" și care cere ca „împărăția pumnului să cadă sub dărâmăturile spiritului. Poetul modernist care are menirea să mențină spiritul național și creștin și care... se numește Ion Th. Ilea din localitatea Bistrița Bârgăului, care în poezia „Semnele Vremii" preconizează:

„Sirena biruinții se ridică măreață
„Deasupra mormanelor de nedreptăți.
„Să vestească celor mici
„Sfârșitul „puterii șubrede"
(să ia, probabil, el puterea).

Aluzia spre comunism se vede din concepția poetului despre viață și despre contemporanii nedreptății. Cei mici sunt — după d. Ion Th. Ilea — să vestească sfârșitul puterii șubrede de astăzi, căci poezia se numește **„Semnele Vremii"**, adică ideile contemporanității.

Un alt poet contemporan care așa și pe dincolo, care ne îndeamnă (poezie tendențioasă deci) spre obscenități (probabil „naționalismu" în slujba **„moral educativului"**) sau margini obscure („fecunditatea poetului"?!), care îndeamnă legitim și firesc, în tot felul de sculobra pe cei ce citesc, un exemplu ne va edifica:

„Te urc pe șold și te scobor pe luceafăr
„Și mă leagănă din sulițiori clopotul din...

Poetul este Stephan Roll, sau pe numele lui: Gheorghe Dinu, redactor la ziarul „Dimineața". Ca o paranteză adăogăm că această poezie este trecută în Antologia Poeților Tineri a d-lui Zaharia Stancu, publicată de Fundațiile Culturale Regale Regele Carol II.

Ca o încununare a acestor poeți vom cita dintr'un manual de școală secundară, de clasa VIII-a (pag. 293) din poetul Ion Barbu **„matematician de profesie, acest poet intim parnasian, apoi pe urmele pitorescului Nastratin"**, care (poetul, nu Nastratin?!) s'a oprit la o formulă eliptică și aparent obscură, încercând **oarecum** să reediteze la noi experiența poetului francez Mallarmé și să înscăunezе principiile estetice ale poetului american Edgar Allan Poe (manual de Crețu Al. Rosetti și J. Byck, editura Adevărul).

„Vom cobori spre caida, impudică Cybelă,
„Pe care flori de fildeș sau umed putregaiu
„Își înfrățesc **de-a-valma** teluricul lor traiu
„Și-i **vom cuprinde coapsa fecundă de femelă**"

(Panteism de Ion Barbu)

Aceste trei citate ne sunt suficiente să vedem starea în care se găsește literatura contemporană, și care poate fi cuprinsă în cuvintele: haos sau lipsă de orientare.

Vom cerceta, în numărul viitor, care ar trebui să fie literatura noastră contemporană, ținând seamă de factorii determinanți ai desvoltării Patriei noastre în cadrul creștin și național.

C. Pârlea

Biruința „omului" verde

In gându-ți care se frământă
Sorbind cutezător din spațiu,
Norodu-și reazămă speranța
Și tinerele generații.

•

In ochii tăi pândari pe zare,
Pe munți, pe plaiuri și pe glie
S'aprinde-un răsărit de soare
Și-o Națiune 'ntreagă 'n vie...

•

In vrerea ta în stânci săpată
Și'n râuri, doine de cristal.
Un Neam iobag își cimentează
Nădejdea într'un ideal.

•

Din pieptul tău deschis spre luptă
Își face Țara scut și spadă,
Convoi de idoli și nemernici
Sub lovitura ta să cadă...

•

Din brațul tău întins pre ceruri
Fă reazăm crucilor din turle.
La glasul tău porni-vor munții
Și brazii trâmbițând din surle...

Nichita Moșneguțu

„Crucile de Foc" se frământă

Ca și odinioară, cruciații gali cari luptau împotriva puterii otomane, ce pusese stăpânire pe *Asia Mică*, o parte din *Europa* și *Africa*, astăzi o armată de *100.000 oameni*, încercați și deplini conștienți, sub denumirea *„Crucile de foc"*, condusă de un vestit colonel, luptă cu desnădejde contra lanțului *iudaico-masonic*, ce a acaparat întreg globul prin mijloace de înșelăciune și josnicie.

Masonii, cari după cum se știe au apărut în *Franța* prin secolul al XVII-lea și cari astăzi dispun de puteri ilimitate, văzându-și interesele lor de predominare sdruncinate prin apariția neașteptată a *„Crucilor de Foc"*—care prinde din ce în ce rădăcini în sufletul poporului francez, la care ideea naționalistă e desvoltată în cel mai înalt grad—au recurs la mijloace de constrângere, oprindu-le întrunirile și manifestațiile. Ceva mai mult pentru a le suprima mișcările, au făcut să fie considerați ca principalii vinovați în ciocnirile cu poliția, urmând a fi urmăriți și arestați ca turburători ai ordinei publice.

Nimeni însă n'a protestat pentru ce nu li se îngăduie acestor patrioți să-și manifeste credința lor, când este în primejdie *„Crucea"* ce a purtat-o Mântuitorul ca simbol al creștinismului.

Acești bravi cetățeni cari nu știu ce-i frica, când stă la baza interesele Țării lor, sunt hotărîți să lupte și să moară pentru a avea prioritatea în Țară și în pământul strămoșesc scoperit de glorie.

Cum poți sta liniștit, creștine, când vezi aceste lucruri nedrepte și nu protestezi împotriva acelora cari vor să prăbușiască o *„Credința Sfântă"*?

Așteptăm să vedem, pentru cine se va declara opinia publică mondială, în urma celor petrecute de curând. Avem credința însă că oamenii conștienți vor da mâna celor ce luptă contra *iudeo-masonismului*, adică: *„Crucilor de Foc"*.

B. A. T.

Ce sunt și cum vor trebui să fie pădurile noastre

IV

Modalitatea de exploatare, regia prin cumpărător, era foarte mult uzitată în deceniul 1921—1930, iar de atunci încoace s'a mai restrâns, grație comercializării Casei Pădurilor, a cărei ideologie era bazată pe regia proprie. Totuși și în epoca autonomiei Casei Pădurilor „anumite interese" tot s'au satisfăcut prin'acest mod de valorificare a lemnului. In articolele precedente am amintit ce'nseamnă regie prin cumpărător. Reamintesc și aici pentru o totală înțelegere: e cazul vânzării unei porțiuni de pădure, când taxele le suportă proprietarul, iar fasonatul cumpărătorul. Intr'acest caz, din prețul depe piața standardizată, se scade numai transportul până la păduri și fasonatul lemnului, spre a cădea pește prețul regiei prin cumpărători. Reamintim că la pădurile din Basarabia nu se vâră altcineva ca să le „valorifice" decât jidanii. Pe lângă analiza de prețuri pe care știu „s'o aducă" așa fel ca să le convină șerpisa lor de câștig în cazul acestui soi de valorificare:

La exploatat jidanul angajează — cum am spus în alt articol—„bipedele" autohtone și acestora le dau dispozițiile cari le convin lor, neglijând, sau înăbușind mai bine zis orice conciliațiune în ceiace privește condițiunile de muncă ale bieților „goimi". Incepe fasonatul în figuri: steri, noele, haragi, pari etc. Cum acești lupi sfâșietori se gândesc numai la distrugere, dacă personalul silvic inferior sau superior, nu este atent la exploatarea, sau „este prea atent", începe retezarea lemnului de lucru în lemn de foc, micșorând astfel valoarea lemnului cu minimum 100%. Deaceia jaful se arată mai evident la sterii de foc, figuri de lucru scoțând prea puține acești „intensivi exploatatori". Odată bucățile de lemn retezate în lungimi de 1 m. — neavând încotro, căci lemnul e proprietatea Statului și dacă cumpărarea ar fi pe suprafață ar reteza lemnele în lungimi de 1,30m, — 1,40 m., — jidanul „dă ordin" goimilor să curățe toate cioturile depe bucata de lem spre a se așeza lipite unele de altele la clăditul sterilor. Care e rezultatul? Incap mai multe bucăți de lemn într'aceiaș figură până la dimensiunile reglementare.

Dacă se depășesc aceste dimensiuni — și acesta nu-i caz rar — atunci se înțelege că rânjetul fiarei e mai pronunțat. Care e consecința pentru Stat? Se deduce lesne, dar spre a nu se crede că-i mai mică, o vom exprima în cifre: un ster clădit obișnuit — ca la regia proprie neinfluențată de vreun pistruit interesat — are dimensiunile 1m/1m/1 m., iar ca factor de așezare 1,5, ceiace'nseamnă că dintr'un m. c., lemn masiv, — fără goluri — trebue să se facă un ster și jumătate. Un astfel de ster, clădit după regulele silvice cântărește în mediu 550 kgr. — lemnul fiind considerat relativ uscat. — Ei bine, un ster jidovesc cu cioturile curățate și clădit în dimensiunile reglementare, are 700 kgr. Deci paguba: 150 kgr. lemn *de fiecare ster*, care înmulțit cu 0.40 lei kgr., face 60 lei loco pădure. Dar cum dimensiunile reglementare nu-s respectate mai niciodată de aceste hidoase făpturi, ci le depășesc cu 20—30% urmează că Statul încearcă o pagubă de 100—120 lei *de fiecare ster* în cazul unei astfel de valorificări și cu funcționari nu prea, sau sau „prea atenți". Teoria de mai sus o vom ilustra și cu un caz concret întâmplat la pădurea Nimoreni, ocolul Lozova în anul 1931, când un spurcat de jidov cu numele de Mendel Grobocopatel a stricat lemnul de construcție retezându-l în steri, a cioplit sterii făcându-i de 700 kgr. unul și i-a clădit cu supra dimensiuni — desigur cu voia slăviților funcționari — cauzându-i o deplasare la fața locului a d-lui Insp. G-l Burda, care la rândul său a constatat pagube pentru Stat destul de mari. Urmarea acestei constatări n'o pot cunoaște, dar știu că jidovul a continuat să călărească ocolul Lozova, până a fost pus la punct de subsemnatul. Urmarea acestui fapt a fost supărarea soarelui jidan și venind aruncat în urmă asupra mea.

Scosul materialelor de pe parchete

In termene fixate de ocol, jidovul își scoate materialele plătite din parchetele pe care le-a „exploatat". De cele mai multe ori jidanul își face simpatii interesate și în loc să respecte termenele legale de scoaterea acestor materiale, le depășește, intrând în vară cu scosul lor la limpeziș. Nu rare mi-au fost ocaziile să văd tinerele lăstare cari deabea ridicaseră capul din buturugă — mumă, călcate și sfărmate de interesele jidovești. Ce le pasă acestor tâlhari de drumul mare dacă în urma lor rămâne jalea și desnădejdea! Tare i-o fi mai interesând pe ei regenerarea parchetului exploatat! Ei știu atât: să înșele, să sfâșie, să sărăcească, să compromită, să nenorocească tot ce le cade în mână, apoi să-și ia valea pentru a repeta acelaș lucru unde se vor opri. Sărmane plaiuri, sărmane plaiuri! Dar nu numai prin scosul materialelor depe parchete se dărâmă lăstarul fraged, ci jidovul făurindu-și împrejurări favorabile își sortează materialul cumpărat chiar pe parchet, scoțând din ster bucățile de lemn pe care le-a retezat pentru foc, spre a le vinde cu prețuri urcate, își curăță crengile cele groase de ramuri pentru a face din ele cărbuni, în fine împrăștie o groază de lemne pe parchet, sdrobind complect lăstarii ce deabea văzuseră lumină zilei. Și cine cunoaște puțina silvicultură, știe că aceste buturugi odată despoiate de primii lăstari produși cu toată vlaga lor, copte de roatele căruțelor, în majoritatea cazurilor se usucă și nu mai lăstăresc, sau în caz fericit, când mai au încă vreun mugure întârziat, acesta nu va scoate decât un fluturaș de lăstar fără perspective de a [illegible] cu părinții lui, sfâșiați de [illegible] lăcomii. Ca să mai amintim [illegible] de cântărire, de prețuri [illegible] zav de speculative, e [illegible]

Toată lumea știe ce poate [illegible] tarul jidovesc și cât de periculoasă e întreaga făptură lor. Pe viitor vom cerceta situația pădurilor particulare și exploatarea lor.

Ion Stângă
Ing. Silvic

De ce nu este arestat inginerul Lisievici?

— Justiția are cuvântul —

Am scris, în repețite rânduri, că ing. silvic **Lisievici**, a furat, în complicitate cu jidanul **Mendel Grobocopatel**, antreprenor de lemne, zeci de ha. pădure din ocolul silvic **Lozova-Lăpușna**.

Am arătat, nu numai odată, că în loc de ocnă, tâlharul a fost avansat la gradul de ing. inspector-silvic și însărcinat cu conducerea serviciului financiar din Regiunea silv. Chișinău.

Tot noi spuneam, 5—6 luni în urmă, că tâlharul a ajuns în cercetarea Cabinetului II instrucție din Chișinău.

Știm că după legiuirile românești, un funcționar public dovedit că a săvârșit fapte infamante, urmează a fi suspendat, dacă nu arestat, până la pronunțarea justiției.

Nu pricepem cum se face că delicventul *Lisievici* se bucură de atâta îngăduință din partea acelor organe, cari sunt în drept să aplice legea!?

Că d. Constantinescu, directorul Regionalei silvice din Chișinău, protejează pe banditul *Lisievici*, înțelegem motivul [illegible] *tervenția unei dudui misterioase*, dar nu putem pricepe de ce organele superioare (C. A. P. [illegible]) nu iau măsuri împotriva tâlharului; doar n'o fi ajuns duduia și la București!

Dar, dacă, în ce privește organele silvice, admitem zicătoarea *„corb la corb nu-și scoate ochii"*, ne îndreptăm încrederea în justiție și cerem să lămurească acest mister; tâlhăria este dovedită și deci nu urmează decât arestarea sau, în cel mai „fericit" caz: suspendarea și trimiterea în judecată a lui Lisievici pentru delictul de furt din averea Statului.

Așteptăm!

Sindicatul ziariștilor creștini din Basarabia

Convocare

In ziua de 22 Decembrie 1935, orele 10 se va ține adunarea generală extraordinară a *„Sindicatului ziariștilor creștini din Basarabia"*.

Adunarea va avea loc în Chișinău, str. Regele Ferdinand I Nr. [illegible]

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă asupra activității Comitetului.
2. Alegerea unor noui membri, pentru complectarea Comitetului.
3. Excluderea unor membri dovediți că lucrează contra intereselor Sindicatului, sau nu se conformează prevederilor statutare.
4. Permisele ziariștilor pe C. F. R.
5. Problema unor asociații de presă din Basarabia, cari sunt conduse de jidani sau jidoviți.
6. Legea reglementării profesiunei de ziarist.
7. Eventuale.

La adunarea generală extraordinară vor putea lua parte numai membrii Sindicatului, cari au achitat taxa de înscriere, cotizația lunară și costul carnetului de membru.

In cazul când la data fixată mai sus nu se va aduna numărul *statutar* de membri, *adunarea generală extraordinară se va ține în ziua de 29 Decembrie 1935 ora 10, cu orice număr de membri.*

Președinte,
Sergiu Florescu

Secretar General,
Alexandru Rupa

Cum sunt tratați minoritarii români la societatea „Petroșani"

La Societatea „Petroșani" elementul românesc este tratat așa cum se poate de rău.

Vom da un singur exemplu. La uzina electrică din [illegible] Central" al societății, [illegible] 40 de lucrători electricieni, [illegible] cari deabea 7 români [illegible] aceasta elementul românesc [illegible]

Ei bine, atât acești [illegible] muncitori români sunt tratați după ce sunt de către maiștri, cât și de către ceilalți [illegible] vechi, cari toți sunt minoritari.

Insiste de toate, greșelile [illegible] muncitori, sunt considerate grave [illegible], când greșelile minoritarilor trec [illegible]

Apoi, pe când Românilor nu li se permite, în timpul orelor de serviciu, nici cel mai mic lucru pentru trebuințele lor [illegible], minoritarilor li se permite, dar sunt [illegible] și li se [illegible] când aceștia fac [illegible]

Insfârșit un lucru cu mult mai grav, este că Românii sunt [illegible] la lucrările cele mai grele [illegible], iar minoritarilor li se dă [illegible] se specializeze în ramurile [illegible] importante ale meseriei, [illegible] chiar după mai mulți [illegible] V.r. rămânea.

Intrebăm deci pe D-l Ing. [illegible] Bălănescu: Cum se poate [illegible] sub ordinele Domniei-Sale [illegible] fie în acest fel desconsiderate interesele muncitorilor români?

Ion C. Gotea

Conferinţa d-lui prof. Traian Brăileanu la Cernăuţi

Luni, 25 Noembrie a. c. Cercul studenţesc Arboroasa din Cernăuţi a deschis ciclul de conferinţe asupra „Sufletului poporului român". A conferenţiat d-l prof. Traian Brăileanu. Conferinţa a avut loc în aula Universităţii, tratând despre: Rolul păturii conducătoare în geneza sufletului românesc.

Ciclul de conferinţe e deschis de d-l Grosu, în numele Arboroasei, arătându-se rostul lor. Lupta pe care a început-o tineretul, înţelegând prin revenirea la sufletul românesc însăşi mântuirea noastră ca Neam.

Conferinţa d-lui Brăileanu: Ce să înţelegem prin sufletul poporului român când lumea se căsneşte să afle ce e sufletul individului? Psichologia simplifică problema aceasta, vorbind despre *conştiinţi*. Dar de unde vine această unitate a conştiinţelor? In acelaş mod se pune problema şi când vorbim de colectivitate. In artă problema se rezolvă uşor pentrucă poeţii de pildă n'au nevoe de o analiză ştiinţifică a sufletului.

Sufletul nu-l putem sesiza direct, ci prin intermediul *manifestaţiilor* lui. De vreme ce aceste manifestaţii există, trebue să existe şi izvorul lor. Nu e nevoe aci de o polemică filosofică. Materialismul care neagă agentul spiritual, se contrazice pe sine însuşi. Nimeni n'a văzut materie, ci numai forme ale materiei. Materia devine astfel un principiu insesizabil, spiritual. Fără spirit nu înţelegem materia. E nevoe deci de o filozofare adâncă, atunci când discutăm despre sufletul românesc.

Care e rolul clasei conducătoare în geneza sufletului românesc? Ceia ce numim cultură, creiaţie obiectivă spirituală o putem sesiza din inscripţii, din opere de artă, deci din forme materializate. O operă de artă, o mânăstire de pildă, rămâne materie moartă pentru vietăţile de rând. Numai cel ce poate înţelege, numai cel ce poate descifra, va desvălui sufletul autorului, a colectivităţii ce le-a creiat.

In orişice operă însă, aflăm un substrat etnic, o acţiune a agentului colectiv. Pentru a creia opere de artă, noi, avem nevoe de acest agent, de *colectivitatea românească*. Din punct de vedere temporal, acest agent e insesizabil, căci formele lui materiale variază, aşa cum variază şi individul material. Cu toate luptele şi cu toate schimbările interne, el îşi păstrează totuşi unitatea. In momentul în care un individ şi-ar pierde conştiinţa unităţii sale, într'adevăr atunci el n'ar mai fi *acelaş*. Acelaş lucru se petrece şi cu un popor. Rolul păturii conducătoare e tocmai menţinerea acestei unităţi. Pătura conducătoare e prin geneza ei efectul organizării, a structurării colectivităţii. O putem asemăna—naiv—cucreerul Naţiunii. Orice unitate socială e în primul rând structurată, dela familie până la Naţiune. Ca şi familia, Naţiunea are nevoe de o *unitate de comandament*. In cazul Naţiunii aceasta e reprezentată prin elită, structurată după funcţiuni şi categorii de activitate. O categorie, de pildă, se ocupă cu păstrarea tipului biologic: medicii, ministerul sănătăţii, într'un cuvânt toţi aceia ce se ocupă de sănătatea poporului. Rolul extraordinar al acestei părţi din elită a fost recunoscut abia în zilele noastre, când în Germania de pildă, s'a făcut separaţie complectă între Germani şi Evrei pentru nealterarea tipului biologic german. Altă parte importantă a elitei o formează *educatorii*. Aceştia au misiunea de a încadra pe indivizi în colectivitate. Ori cât de perfect ar fi tipul biologic, nu va însemna nimic, dacă nu i s'a format şi *caracterul* pentru a-l face util colectivităţii. Invăţătorii şi profesorii încadrează astfel indivizii în colectivitatea naţională, preoţii îi încadrează în colectivitatea religioasă. O a treia categorie o formează *oamenii artei*. Filozoful francez Guyau a arătat magistral rolul extrem de important al artei la închegarea unei colectivităţi. Vine apoi organizaţia politică, organizaţia armată, cea economică. In fine pentru tendinţa de adaptare la mediul înconjurător, pentru căutarea de orizonturi mai largi, pentru stabilirea menirii colectivităţii în cosmos, corespunde sfera de acţiune a filosofilor, a savanţilor, a preoţilor. Cu toţii merg pe drumuri convergente.

Elita deci, încheagă unitatea Naţiunii şi o izolează de celelalte naţiuni, îi dă posibilitatea de reacţie şi conştiinţa de sine. Acest rost elita şi-l poate împlini numai atunci când ea nu e opusă mulţimii. Pentru aceasta ea trebue să se nască şi să regenereze în mod organic din mulţime. Rămâne stabilit acest axiom: *orice elită trebue să fie naţională*. Starea optimă ar fi în cazul când elita ar constitui cu mulţimea un tot armonic şi indestructibil. In realitate această stare rămâne ca un ideal. Dar de această stare ne putem apropia numai atunci când elita îşi îndeplineşte misiunea, şi nu fiecare în parte, ci în tot, *în vederea unui scop comun*. Oscilările între elită şi mulţime se datoresc în primul rând îmbolnăvirii elitei. *In cursul istoriei, observăm că elitele au o tendinţă interioară de unitate, prin influenţele exterioare ele se îmbolnăvesc şi slăbesc.* Rămâne să se insiste asupra acestei probleme în special pentru diferitele categorii în parte. Observăm că o elită poate rezista fără de una sau chiar fără mai multe categorii. O naţiune de pildă poate fi robită politiceşte, dar poate avea o aleasă elită literară, a cărei activitate să compenseze activitatea politică. Evreii, de pildă, au rezistat până azi, două mii de ani, nu printr'o organizare politică, ci prin una religioasă. La noi în epoca eroică lipseau medicii, avocaţii, şi alte categorii ale elitei, dar politiceşte elita îşi îndeplinea perfect de bine misiunea. Scăzând apoi puterea politică a elitei, ea a avut o frumoasă prosperitate literară. După 1821 asistăm din nou la o renaştere politică, aşa încât înainte de războiul mondial sufletul românesc de pretutindeni, e bine structurat. In provinciile subjugate se trezeşte conştiinţa naţională. Unirea a însemnat o înscriere adâncă a sufletului românesc. După Unire însă o nouă problemă se pune: slăbirea clasei conducătoare. Fostele elite în provinciile subjugate rezistă pe poziţie, sprijiniţi de jidani. In faţa acestei rezistenţe Românii şovăe. Am avut altă dată influenţa grecească asupra Romei, care a alterat profund sufletul roman. La noi lupta în elită se dă şi din punct de vedere biologic. E la ordinea zilei problema căsătoriilor mixte. Asistăm la o infiltraţie spirituală, morală, toate acestea ameninţând regenerarea normală a clasei noastre conducătoare, regenerarea din mulţime. *Interpretarea mişcării tineretului e destinderea rezistenţii elementului românesc împotriva infiltrării, pentru a asigura unitatea comunităţii româneşti.* Problema jidovească e cea mai serioasă dela noi pentru că prin puterea şi acţiunea lor jidanii lucrează la alterarea unităţii româneşti.

George Macrin.

Se încearcă muşamalizarea excrocheriei

Av. Negoescu—deputat I. Văluţă?

Excrocheria av. Negoescu, ori cât i'ar apăra anumiţi prieteni, este pe deplin dovedită, precum e dovedită şi complicitatea individului Almendingher şi a notarului public I. Văluţă, deputat liberal.

Se spune însă că, întrucât în faimoasa excrocherie, sunt amestecaţi mai mulţi „Văluţi", cu influenţe la unii membrii din guvern, afacerea e pe cale să fie muşamalizată.

Nu ne mirăm de loc; dacă „Scoda" şi alte atâtea afaceri mari au putut fi muşamalizate, reducându-se la pedepsirea... acarului Păun, găinăria lui Negoescu et. comp. care se reduce la excrocheria de cel mult 20 milioane,. poate fi foarte uşor trecută la...arhiva afacerilor clasate.

Ţară! Politicianiii Justiţiei.

Ne ţinem de cuvânt

— Iarăş despre porcăria jidovească redactată de Iţic Alterzon la Chişinău —

In nr. trecut am arătat ce fel de risipă scandaloasă se face cu milioanele date cadou de guvernul „democraţiei liberal" pentru susţinerea noului cotidian de provincie **„Gazeta Basarabiei"**. In redacţia căruia au intrat numai 7 jidani veritabili, în frunte cu neîpsitul şi pretenţiosul jidan **Iţic Alterzon**, care semnează acolo „Al. Robot" şi care răspunde la numele adoptiv de **„Al. Terziman"**, salariat cu o leafă grasă de 12.000 lei lunar, pe sărăcia aceasta cumplită şi foametea ce apasă asupra ţărănimii din Basarabia în acest an.

Şi pentru ce se dau aşa lefuri jidanilor dela „Gazeta Basarabiei?" Pentru talente excepţionale în materie de scris românesc puse serios la contribuţie pentru culturalizare şi leală informare a opiniei publice? Aş! nu Dar chiar să fie genii patente, jidanii nu pot scri decât prin prisma idealurilor lor politice ci materialiste, cu totul opuse idealurilor noastre româneşti. Dovada că Alterzon predomină şi se impune în redacţia fiţuicii—altfel „Gazeta Basarabiei" este aspectul cam de stânga (deocamdată) al succesivelor numere apărute până azi. Intr'unul din numerele trecute s'a dat în pagina întâia un lamentabil interview al cunoscutului agitator socialist, şi apoi comunist, **N. D. Cocea**. Nu-l cunoaşteţi? Cum? Nu vă aduceţi aminte de revista „Facla", în care el, directorul ei, a tipărit articolul criminal şi unanim desavuabil, prin care aducea o serie de insulte la adresa înţeleptului Rege Carol I şi întreaga Dinastie română? Nu ştiţi că pentru acel articol de urâtă memorie el a fost judecat de Consiliul de Reformă, ridicându-i-se gradul de sublocotenent de rezervă în arma artileriei, ce i-l acordase Regele pe care-l insultase cu atâta înverşunare, fapt care l-a făcut pe răposatul Rege Carol I, să nu mai poată suferi pe ziarişti până la sfârşitul vieţii Sale. Pe acelaş Cocea îl întâlnim ca civil în timpul războiului la Petrograd şi la Moscova, ca orice nemernic care n'avea onoarea de a sta pe front ca să-şi apere Patria. Dela Petrograd vine la Chişinău, blindat în idei de stânga, şi scoate în ruseşte ziarul comunist incendiar, botezat sugestiv **„Istra"** (Scânteia), care în 1919 a fost suspendat din ordinul Comandamentului Militar al Basarabiei. Vedeţi pe cine l-a găsit Alterzon să-l ceară interviewat la gazeta românească, nou apărută la Chişinău? Dar, interviewurile curg mereu. In nr. din 26 Noembrie se lăfăesc „părerile d-lui **Usoschin**, directorul Băncii „Usle", care fiind jidan, nu ştim ce bram poartă. Destul că un subtitlu al articolului cu „părerile marelui economist" ne spune mai mult decât spune el însuş în legătură cu economia Basarabiei şi reluarea raporturilor cu Rusia sovietică.

Subtitlul sună: **„Pesimism justificat"**.

Să ne mai slăbească Alterzon & Comp. cu „pesimismele" lor, cari au un anume tâle.

Pentru asemenea servicii aduse Românismului şi culturii, să se svârle reporteraşilor ca coro în frunte şi „thales" jidovesc pe umeri, zeci de mii de lei lunar din sărăcia visteriei Statului? Ce? Alţi ziarişti români şi creştini, cu adevărate talente, nu se găsesc la Chişinău? Nu li se ştiu adresele? Dacă d. senator **H. Dăscălescu**, care e însărcinat cu conducerea „Gazetei Basarabiei" s'ar osteni să treacă pe la sediul **„Sindicatului Ziariştilor creştini din Basarabia"**, preşedintele acestui sindicat, i-ar putea pune la dispoziţie zeci de adrese. Dar, suntem siguri că liberalii nu vor să se descotorisească de jidanii baricadaţi în redacţia gazetei care publică interviewurile lui N. D. Cocea şi Usoschin. Şi atunci, la ce ne mai chinuim condeiul degeaba? Alterzon e mare echilibrist. Ştie să se strecoare dela ziarul ţărănist **„Viaţa Basarabiei"** la ziarul **„Gazeta Basarabiei"** după ce a înjurat din plin şi îndelungat pe toţi actualii lui stăpâni şi furnizori de lefuri ministeriale din hasnaua Statului.

Iată dar, cum merg treburile cu **marele ziar popular de dimineaţă — „Gazeta Basarabiei"**! Şi mahării politicei liberale locale înghit, plătesc şi tac. Merci!

S. Almeru

Podurile şi şoselele Basarabiei

Ing. Porfirie şi Levinschi dorm — Bolşerniţean Alterman, Ermolenco, Roizin şi Trifanovici activează, în beneficii personale. — Unde sunt bordurile de pe drumul Chişinău—Orhei? Dar piatra sfărâmată? Justiţia, justiţie.

Intr'un articol precedent arătam în amănunt halul nemaipomenit în care se află drumurile basarabene şi trăgeam concluzia că *Abisinia*, prin scurta ocupaţie a armatelor generalului *De Bono*, e mult mai favorizată decât Basarabia, întrucât acolo, concomitent cu bătăliile, se construeşte mereu, nu numai şosele minunate pentru transportul artileriei şi muniţiunilor grele, dar şi spitale, clădiri impunătoare, poduri şi lucrări de artă. Influenţat de cele scrise de noi, un inginer, bun cunoscător al activităţii *Direcţiei Regionale de poduri şi şosele din Basarabia*, ne-a dat unele informaţiuni în legătură cu drumurile basarabene. Ne grăbim să le împrăştiem în lumea cititorilor noştri, întru cât asemenea grave abateri din partea unora şi altora, nu pot sta ascunse sub obroc...

Nu vorbim de D-l Director regional *Porfirie*, care are răspunderea întregei situaţii nenorocite a lucrărilor de comunicaţie din această provincie, căci desigur că îşi va da seama d-sa cândva despre cele ce se petrec sub ochiul său părintesc şi experimentat; dar ne legăm puţintel de D-l Inginer *Levinschi*, subalternul şi mâna dreaptă a d-sale, întrebându-l discret aşa ca să audă toată lumea: N'a găsit d-sa vre-un Român mai neaoş ca amicul său *Roizin*, care să ia în antrepriză şoseaua Chişinău—Orhei? Din cei 1800 m. p., între km 1 şi 2, cât s'a executat din această mănoasă lucrare, ce s'a făcut cu piatra vechilor borduri? Nu cumva s'o fi vândut unui jidan spirlar din *Truşeni* şi unui *preot* al cărui nume ne scapă? Dar piatra sfărâmată, nu cumva o fi luat drumul Depozitului de montă şi al viei jidanului *Zilberman* dela *km. 6*?

Conductorul *Gorun* şi picherul *Roşu* l-a raportat ceva despre această „*mică*" afacere? Să ne spună, adică să spună titularului Cabinetului III Instrucţie, unde e (cam demult) pendinte această chestiune.

Dar nu e numai aceasta. Sunt altele şi mai boacăne. Să vedeţi! *Şoseaua Lăpuşna—Bălceana şi podurile Chişinău—Sireţi Chişinău — Bacoiul şi şoseaua Chişinău — Tighina*, — toate aceste lucrări au fost date în antrepriza unui oarecare Bolşerniţeanu-Alterman. Recepţia a găsit cu cale că betonul a fost bun, că totul e în regulă, conform caetelor de sarcini. Asemenea şi şoseaua *Lăpuşna—Bălceana*, al cărei antreprenor este D-l *Ermolenco*—care, din eroare, e creştin. Bine! Dar ce-ar zice o comisiune specială care ar purcede la serioase sondagii la şosele şi la analiza betonului dela poduri?

Şi mai departe: şoseaua Chişinău—Hânceşti, lucrată în antrepriza D-lui Trifanovici, de ce a fost recepţionată, fără a fi terminată, plătindu-se şi toţi banii, după deviz?

Şoseaua aceasta, până la primăvară va fi, vorba lui Eminescu: „a fost precum nu s'a văzut, cum o vedem şi nu e"...

Atunci, cum rămâne cu gologanii Statului, absorbiţi (în prealabil) de amicul Trifanovici?

Şi mai punem o întrebare, în vânt: dacă s'ar chema personalul inferior prevăzut în ştatele de plată ale lucrărilor de mai sus, cam ce ar declara acei muncitori necăjiţi? Asta, bine înţeles, dacă vor fi poftiţi la cabinetul III Instrucţie al Tribunalului Lăpuşna.

In încheere: vrem să ştim dacă pentru facerea, refacerea, sau stricarea drumurilor Basarabiei, există o lege a Comptabilităţii generale a Statului?

Şi cu atât, deocamdată ne mulţumim. „Dela noi mai puţin, dela Dumnezeu (sau justiţie) mai mult...

Al. Cladoveanu.

„EL"

A coborît cu paşii sinceri pe drumul sângerat al ţării,
Cu crucea sus ca să domine suflarea 'ntreagă dela noi,
Cum duară pasărea tăcută spre ...
Cum ... ...

Sineri, păşit-a'n casa noastră: ...
Ţinută singură în largul pustiu cu ...
El a umplut întreg văzduhul cu rase calde ...
Lungi drumuri de ... bătute de viaţa ...

Chemarea LUI este chemarea tăcută'n ... de iarnă,
E glasul văilor şi viaţa a tot ceea ce-i românesc
Să se cutremure adâncul, să vindece odată rana
Ce-apasă ani şi ani, de veacuri, pe tot pământul strămoşesc.

Pe glasul nostru care geme, glas sfâşiat de răni şi patimi,
Noi împletim de ani de zile tăcerea, liniştea şi dorul
Şi aşteptăm ca toţi, odată, să amintim de-acele datini
De care-şi aminteşte seara, în toiul verii, trecătorul.

C. Părlea.

Internaţional-ţărăniştii şi foametea Basarabenilor

Banda compromisă din frunte **naţional (?) ţărăniştilor** au încercat şi mai încearcă că să **„mobilizeze"** în Capitala Ţării, ţărani dintre acei bătăuşi, electorali cu cari să'nspăimânte toate celelalte partide şi mai ales **Coroana**.—Nu mai pot corifeii scodaci de dragul ţăranilor, i-o fi durând cumplit jalea în care zace astăzi ceţăţeanul plugar?... Vremea grea i-a slăbit pe toţi, dela **Po'arcă** până la cârciumarul **Ioniţă Burtosu**, a sărăcit deasolată dela **Madgearu** până la Boilă din Arieş..... Sunt în stare însă dumnealor, să risipească **10 milioane lei** pentru **„mobilizarea generală"**, după care urmând să pună mâna pe putere şi să guverneze 10 ani, şi mai deochead decum au guvernat în cei aproape 5 ani.

Da, 10 milioane, şi doar de dragul ţăranilor, căci aşa se'ntitulează partidul demagog şi neruşinat.

—Dar cei ce mor de foame, din sudul scumpei Moldove a lui Ştefan-Vodă, sunt ei oare ciocoi, domnilor naţional (?) ţărănişti?

— Sunt ţărani, get-beget români, de dragul (?) cărora faceţi atâta paradă; sunt acei cărora în timpul cât i-aţi guvernat, nu le-aţi făcut şcoale, sunt acei în ale căror sate veneau la şcoala primară 6 învăţători şi 3 şcolari! Sunt acei în a căror suflet aţi băgat dihonia şi politică, cu propagandă plină de minciuni şi promisiuni absurde!... Sunt acei, în mijlocul cărora se aşează astăzi să sugă vampirii perciunaţi...

— Dacă aţi fi avut aşa mare dragoste de ei, le-aţi fi dat acum cele 10 milioane lei, ca lacrimile ce li se scurg pentru copiii lor muribunzi, să poată înmuia când şi când, cel puţin câte o fărâmitură de pâine uscată.

. . . .

— Ajunge cu ghiarele voastre'n pasta, ce asmuţă lumea pentru răscoală şi anarhie, ajunge cu ideile şi faptele voastre ce ne-au înstrăinat Patria de n'o mai puteam cunoaşte de-i a noastră, sau a jidanilor venetici

Destul! Retrageţi-vă mai bine în vizuinile voastre, **lighioane jidovite, vulpi moscomasonice**, şi vă pocăiţi până ve veni vijelioasa **dreptate**, ce-o să vă sugrume cu ghiarele ei de **fier**.

Al Teodoriu.

Episcopia Rădăuţilor

Rădăuţii—veche episcopie a Moldovei, întemeiată sub Alexandru cel Bun, a progresat fără preget, atingându-şi apogeul sub ultimul său episcop (cu reşedinţa la Rădăuţi) *Dosoftei Herescul*, care în 1782 se mută la *Cernăuţi*. La 1786, deci după 4 ani dela mutare Dosofteiu cedează împăratului Iosif II-lea, exproprierea tuturor averilor episcopiei din Rădăuţi precum şi a tuturor mânăstirilor şi schiturilor din întreaga Bucovină, pe care le înglobează într'un mare domeniu intitulat „fondul religionar ort. rom." sub direcţia conducerea a mitropoliei din Cernăuţi.

Rădăuţilor nerămându-i nimic, nici reşedinţă, nici avere, decade din importanţa ce-o avea altă dată, devenind astfel episcopia o formalitate, iar episcopul o... amintire.

Tot în acest interval de timp se desfiinţează administraţia militară pe întreg teritoriul Bucovinei şi în urma unei decizii imperiale Bucovina este încorporată Galiţiei. Situaţia devine primejdioasă. In Galiţia era marea foamete istorică. A fost, desigur, o singură portiţă, ci un întreg exod de imigraţiune de tot felul de străini să se năpustească asupra ţărişoarei noastre. Dintre toţi aceşti străini, elementul jidovesc a uzat de cele mai ucigătoare mijloace de acaparare şi de corupere asupra populaţiei băştinaşe. Drept pildă a situaţiei de atunci care şi astăzi este actuală redăm cuvintele generalului Enzenberg, guvernator al Bucovinei la 1783, cuvinte cari au fost spuse în timpul când invazia era abia la început.

„Ovreii, obişnuiţi a cumpăra ţăranului dinainte puiul în ou mierea în floare şi mielul în pântecele oaiei, pe un preţ de nimic. Prin acest fel de camătă ei s'au obişnuit a suge cu totul pe locuitori şi a-i aduce la sărăcie, aşa încât ţăranii împovăraţi cu astfel de datorii nu află alt mijloc de mântuire decât acela de a fugi din ţară. In special ovreii de aci se hrănesc mai mult cu cârciumile şi dau prilej poporului să se strice. Prin expulsarea lor ar fi hrana mai eftină, beţiile s'ar mai opri, înşelătoria în negoţ ar înceta, preţul arenzilor ar scădea şi setele s'ar păstra".

Sub dominaţia austro-ungară, fiind favorizaţi de conducerea de sus au ocupat centrul oraşului Rădăuţi, prin mijloace specifice rasei jidoveşti, izolând astfel biserica ortodoxă de restul populaţiei creştine, pe care l-a împins în maşina tolocii—periferia oraşului.

In felul acesta biserica ortodoxă şi populaţia creştină au rămas despărţite. Legătura între biserica episcopală şi popor se făcea în cazul cel mai bun Duminica şi în zi de sărbătoare. R stul timpului băştinaşii aveau legături numai cu aceste lăcuste ce sosiau continuu zi şi noaptea.

In puterea credinţei lor,—Românii,—se strecurau în fiecare Duminică şi sărbătoare, prin stăpânirea jidovească, la biserica voevodală. La întoarcere creştinii trebuiau să treacă iarăşi printre rândurile de crâşme—de astă dată mai ademenitoare—silindu-i astfel pe mulţi din ei, să se abată pe la aceste crâşme, de unde eşiau într'o stare de îndobitocire. Mulţi şi-au pierdut averile, alţii locurile care încetul cu încetul au ajuns de mâna lor.

Acest sistem de prostituare a massei,—prin alcoolizare şi separare a poporului de biserică—i-a reuşit deabinelea jidanilor, degenerând poporul, făcându-i astfel imposibil de a reacţiona împotriva acestei tentative de omorîre, de distrugere, imposibil de a raţiona necesitatea unei biserici impozibil de a se apăra, de se afirma, de a crâcni măcar împotriva atotputerniciei lui Israil.

După războiu necesitatea zidirii unei biserici a devenit mai pronunţată pe o parte prin creşterea rapidă a populaţiei româneşti prin aducerea autorităţilor româneşti cari au luat locul celor străine; prin transformarea liceelor pentru Români, prin prezenţa autorităţilor armatei în garnizoană; pe de altă parte din cauza presiunei, putem spune, a tineretului care, reîntors de pe front se ridica la adăpostul unei conştiinţe de român creştin şi stăpân în Ţara lui.

Dorinţa mereu crescândă a acestui tineret viguros, de a avea o biserică, pentru cerinţele lui sufleteşti, a fost batjocorită şi tărfelită de politicianismul tuturor partidelor politice, cari în tendinţa lor de a-şi satisface numai ambiţii de ordin personal şi de partid, au neglijat complet această necesitate a populaţiei locale. Ei,—ticăloşii! nici azi nu vor să ştie că nu-au făcut de râs în faţa tuturor naţionalităţilor conlocuitoare.

Noi însă, aceştia crescuţi la altarul suferinţei şi al jertfei supreme, simţim cum ne plesnesc obrajii de ruşine, cum ne tremură întreaga noastră construcţie organică la gândul că nu avem biserică după timpul şi importanţa oraşului, nu avem unde ne închina, unde ne face rugile noastre. Până şi Nemţii, stăpâni a două biserici în oraş, se întreabă: „De ce nu progresează zidurile acestei catedrale începute acum opt ani?" orânduindu-şi în acelaş timp sprijinul pentru cazul când s'ar începe continuarea lucrărilor.

Creştinii gem sub povara nevoilor. Mizeria creşte pe zi ce merge, în ciuda trufiei şi a luxului celor de sus. Mămăliga nu se găseşte în abundenţă pe fund iar pâinea neagră a ajuns un lux. Dar toţi sunt crescuţi cu frica lui Dumnezeu, cu toţii fac rugăciuni ferbinţi către Cel Atotputernic ca să-i scoată din greul impus în care au ajuns şi să le dăruiască Dumnezeu putere să se scoată din mocirla în care au căzut, să îndrepte Ei din nou faţa către păcătoşii, ca să-şi poată termina biserica.

Adormiţi de zeci şi sute de ani în ucigătoarea otravă alcoolică, în neagra mizerie a sufletului, Românii din oraşul episcopal se îndreaptă spre o nouă cale, pentru ispăşirea suferinţelor milenare, aşteaptă zorile zilei de mai bine, aşteaptă pe noul Mesia, de astădată cu bici de foc şi cu sabie de arhanghel.

Cristofor Rusu

Cerem expulzarea jidanilor „optanţi"

— Guvernul Român are datoria să respecte tratatele şi legiuirile Ţării. — Se impune grabnica expulzare a celor 30.000 jidani din Basarabia —

Am lămurit aci, în coloanele ziarului, origina *„Optanţilor Basarabeni"* şi am arătat că jidovii din Basarabia au respins cetăţenia română, ce li se cuvenea de drept prin tratatul dela *Trianon*, şi au preferat să rămână sub cetăţenia rusească pe care o aveau până la 1918. Adică, vorbind în termenii tratatului, *au optat pentru cetăţenia rusă*.

Erau liberi să o facă. Nimic de zis.

Cetăţenia română aducea o serie întreagă de drepturi, dar şi de obligaţii. Printre acestea din urmă era şi îndatorirea de *serviciu militar*. Jidovii basarabeni au refuzat acest serviciu, preferând să-şi verse sângele — de va fi nevoe la caz de războiu — pentru apărarea Rusiei sovietice.

Iăraş nimic de zis.

Perversiune jidovească: jocul pe două tablouri

Dar, tratatele impun optanţilor obligaţiunea de a părăsi ţara, ai cărei cetăţeni au refuzat să fie, şi să se instaleze în ţara preferată. In cazul nostru, jidovii trebue să-şi transporte — în termen de 12 luni dela opţiune — domicilul în Rusia, şi acolo — ca orice cetăţean — să îndeplinească obligaţiunea serviciului militar. Aceasta însă nu convine jidovului. El e gata să trăiască în orice ţară, să o speculeze, să o înşele; e gata să primească toate binefacerile strâns legate de starea de pace; dar, când ţara, unde s'a pripăşit, ajunge la *ananghie*, jidovul îi întoarce spatele; când ţara îi cere suprema jertfă, jidovul scoate din buzunar paşaportul invocând protecţia străină. El joacă astfel pe două tablouri.

Cine ştie să moară, rob nu va fi niciodată.

Jidovii din România, spionii armatei germane

Exemplul viu în această privinţă ni-l oferă jidovii din România. In repetatele memorii adresate guvernelor înainte de războiu prin cari cereau cetăţenia română, ei — jidovii — afirmau — sub jurământ — strânse legături sufleteşti cu neamul, pământul şi ţara românească prin faptul naşterii şi traiului în România. A venit războiul. *Toţi spionii de cari s'a servit armata germană în România au fost jidovii noştri pământeni; iar 90⁰/₀ din cei aflaţi sub arme,* — primiţi în urma jurământului de credinţă — *au dezertat la nemţi.*

Astfel au făcut şi jidovii basarabeni, otrăvitorii sufletului Moldoveanului. Au refuzat cetăţenia română şi acum vor să devină spioni împotriva noastră, | | | | | | | | | | Singura lor grijă a fost să găsească formula pentru a rămâne în ţară şi a ne putea spiona, fără să cadă sub rigorile legilor noastre.

Şi au găsit-o.

Ce face ambasada sovietică?

Odată reluate raporturile normale cu Rusia, toţi optanţii jidovi trebuiau să primească dela ambasadorul rus din Bucureşti paşaportul respectiv ce nu putea avea o durată mai lungă de maximum 12 luni. In acest timp optanţii trebuiau să-şi lichideze afacerile şi să părăsească Ţara românească. D-l *Ostrovschi* le oferă însă alternativa; *ori paşaport rusesc, cu care să plece imediat în Rusia* (conform tratatului) *ori — mai bine — paşaport „Nansen", cu care să poată rămâne în România.* Şi toţi, dar absolut toţi cei *30.000 de jidovi optanţi* au convenit să primească *paşapoarte „Nansen"*, pentrucă la adăpostul lui să rămână în Ţara noastră.

Cine poartă jugul
Şi a trăi mai vor,
Merită să-l poarte,
Spre ruşinea lor

Datoria autorităţilor noastre: expulzarea jidovilor

Am arătat că art. 60 din legea pentru dobândirea şi pierderea cetăţeniei române, pune în sarcina Ministerului de Interne şi a tuturor organelor de ad-ţie şi pubice, obligaţiunea imperioasă de a lua măsuri de expulzarea tuturor optanţilor cari în termen de 12 luni dela data opţiunei nu vor fi părăsit ţara de bună voe. D-l Inculeţ, în calitatea sa de Ministru de Interne trebue să execute textul suscitat. Nici o raţiune politică nu-l poate determina să calce această lege; din potrivă ordinea publică şi siguranţa Statului, aflate în atributul Ministrului de Interne, îl obligă tocmai să execute art. 60 din lege. *Deci expulzarea imediată a tuturor optanţilor*, altfel angajează o răspondere gravă faţă de Neamul românesc.

Paşaportul „Nansen" o ipocrizie juridică

Optanţii basarabeni nu au dreptul la paşaport *„Nansen"*. *Formula acestui paşaport a fost adoptată de Liga Naţiunilor pentru refugiaţii ruşi. Aceştia, aflându-se urmăriţi şi persecutaţi de plenipotenţiarii Rusiei sovietice tocmai pentru motivul refugierii lor din Rusia, au ajuns în situaţiunea de a nu avea nici o cetăţenie, nici un document cu dreptul la un domiciu. Şi atunci s'a creiat pentru ei paşaportul „Nansen", pe care-l acordă refugiatului nu ambasadele sovietice ci autoritatea ţării în care se află refugiatul.*

Acesta este rostul şi caracterul juridic al paşaportului „Nansen"; acesta este câmpul său de aplicaţiune.

Or, jidovii basarabeni, cari au optat pentru cetăţenia rusă *nu sunt şi nu pot fi sub nici un cuvânt consideraţi ca refugiaţi ruşi*; ca să fie îndreptăţiţ la paşaportul „Nansen".

Aceştia sunt cetăţeni ruşi prin efectul tratatului *Trianon* pe care *Rusia sovietică* la ratificat odată cu reluarea raporturilor oficiale cu Statul român.

Trăiască d. Ostrovschi!..

Căci, să ne înţelegem; a le refuza optanţilor din Basarabia protecţiunea cetăţeniei ruseşti la care au dreptul constitue | | | | | | | | | | | | | | | o gravă încălcare a tratatelor, ca şi mai ales a principiilor puse la baza reluărei raporturilor dintre România şi Rusia.

Legionarii partidului „Totul pentru Ţară" să se înscrie în listele electorale; numai în cursul lunei Decembrie au acest drept.

Stabilirea răspunderilor

Dar să trecem acum la sarcina autorităţilor noastre.

Cu tot monopolul patriotismului românesc, trâmbiţat nu de mult de trompeta răguşită a partidului liberal, dar... atâta timp cât Ţara aceasta are o constituţie cu principiile pe cari ea le conţine: atâta timp cât acest partid a pus şi menţine în locuri de răspundere oameni nepregătiţi şi neoţeliţi la focul sacru din care e plămădit Neamul românesc, atâta timp cât acest partid subordonează autorităţile noastre de ordine publice în slujba idealului sionist (ce ruşine); atâta timp cât acest partid naţional liberal a fost în stare să vândă jidovimii o întreagă provincie; *orice român, oricine poartă în sufletul său dragostea şi grija zilei de mâine a Neamului acestuia românesc*, ceva mai mult; oricine va fi chemat să-şi verse sângele pentru paza graniţelor Ţării noastre, *toţi aceştia sunt nu numai în drept, dar chiar datori să supravegheze — de aproape chiar — ce'ce face la guvern monopolizatorii de paradă ai naţionalismului în România.*

Şi atunci, noi vrem şi cerem să se stabilească rolul şi răspunderea fiecăruia. Nu vrem ca — mâine la ziua judecăţii de apoi — să se poată spune de Ministrul de Interne că rămânerea în ţară a jidovilor spioni, optanţi, se datoreşte autorităţilor basarabene cari nu l-au încunoştiinţat de existenţa şi numărul optanţilor; şi nici şefii de autorităţi din Basarabia, nu vrem să poată asvârli gratuit răspunderea în sarcina d-lui *Inculeţ*, susţinând că n'au luat măsuri, pentrucă nu au avut ordine dela Ministrul de Interne. Legea de altfel un asemenea ordin nu cere. Măsura e lăsată la iniţiativa, priceperea şi patriotismul fiecăruia.

De aceea, astăzi, data ziarului, cerem tuturor chestorilor, poliţailor din Basarabia ca şi mai ales d-lui Inspector general de siguranţă *Maimuca*; *cerem tuturor cercurilor de recrutare, prefecţilor de judeţ şi comandanţilor Legiunilor de jandarmi din Basarabia ca să întocmească tablouri de toţi cei cari au optat pentru cetăţenia rusească dela 1918 până astazi. Aceste tablouri să le înainteze urgent Ministerului de Interne, cerând totodată deslegarea aplicării măsurilor de expulzare impuse de art. 60 din legea pentru dobândirea şi pierderea naţionalităţii române.*

Este o sarcină pusă tuturor acestor autorităţi de către lege. Rolul lor, leafa pe care o primesc cu bani adunaţi din sudoarea noastră, îi obligă categoric pe toţi aceşti şefi de autorităţi să ne asigure viaţa munca şi averea împotriva celor 30.000 de | | | *jidovi aflaţi azi împrăştiaţi pe tot cuprinsul Ţării; cu paşapoartele „Nansen", ilegal acordate* | | | | | | | | | | | | | | | | | | —.

Dar n'am terminat.

Al. Mazălu.

A APARUT

Almanahul ziarului „România Creştină"

Numai cine va citi Almanahul ziarului „România Creştină" îşi va putea da seama de ceia ce au realizat legionarii partidului „Totul pentru Ţară" în doi ani de muncă constructivă, în tabere şi şantiere.

— Dări de seamă, clişee, cântece legionare —

Almanahul se va găsi de vânzare la depozitarii ziarului **„România Creştină"** la librăriile creştineşti şi la redacţie: **Chişinău, str. Regele Ferdinand Nr. 81.**

— 40 Lei exemplarul —

Depozitarii, precum şi **camarazii** cari vor comanda şi vinde cel puţin **20** exemplare, beneficiază de un rabat de **25** la sută.

In numele Naţiunii, treziţi-vă!

Treziţi-vă în numele Naţiunii, suflete răstignite în răscrucile vremii, minţi împăienjenite sub straşină de veac, reacţionaţi în numele conştiinţei naţionale.

Nu desnădăjdui generaţie, nu-ţi vinde pământul, nu-ţi bipoteca drepturile şi nu-ţi împrumuta sufletul.

Rabdă, rabdă, căci nu vei muri. Mănâncă pământ, roade scoarţa copacilor ce-au mai rămas în picioare, dar nu-ţi vinde sufletul.

Adu-ţi aminte, generaţie, de strămoşii tăi, cari au fost traşi pe roate, au fost tăiaţi de vii şi în numele unei idei, au murit cu sufletele imaculate, surâzând viitorului de pe cruce şi ironizând prezentul şi pe călăii lor...

Gândeşte-te, generaţie slăbănoagă, la trecutul şi mai îndepărtat, la invaziile barbare, cari treceau prin spângi şi sfărâmau sub copitele cailor, meme şi copii, bătrâni şi tineri. Gândeşte-te, generaţie, la martirajul acestui popor. Cinsteşte glia aceasta sfântă mai presus de viaţa ta, căci în fiecare mână de pământ, în fiecare bulgăre de pe ogor, sunt sute de morminte, mii de vieţi asuprite pentru cultul unei idei şi pentru libertatea ta de azi, pe care nu eşti capabilă a o preţui.

Cutremură-te la aceste gânduri, generaţie bolnavă, şi trezeşte-te. Te cere Naţiunea, martirii te reclamă, pământul te ameninţă, râurile gem, scrâşnesc pădurile, te blestemă doinele şi izvoarele; mâna călăului îţi este pe ceafă, ştreangul se învârte deasupra capului tău, abis îţi este viitorul...

Aprindeţi focul în munţi, luminaţi, luminate văile adânci, urcaţi pe albii de râuri în sus şi sorbiţi din izvorul clar al realităţii voastre ca Neam, iar nu din băuturile narcotizate ale iifielor păgâne, din licoarea ce v'o întind călăii Naţiunei, pentru a vă putea executa în voe.

Increde-te în forţa ta morală, generaţie, ai limpede noţiunea victoriei. Nu-ţi trebuesc arme, nu-ţi trebuesc bani, nu-ţi trebue nimic în afară de suflet curat şi voinţă hotărâtă, pentru ca apoi să le ai pe toate.

Privirea senină, mintea sănătoasă şi munca cinstită constructivă, creatoare de valori, făuritoare de noui luminişuri spirituale, pentru împrospătarea temeliei Neamului şi edificiului nostru ca Naţiune între naţiuni.

In tine şi numai în tine, în ascunzişurile forţelor tale interioare se ascunde salvarea Ţării, dinamita seculară îngropată acolo de marii noştri înaintaşi.

Trezeşte-te şi te regăseşte, generaţie. Smuceşte-te odată din serpentina conrupţiei, din dansul macabru şi ucigător al ruşinei; rupe pânza păianjenului în care te-au aruncat renegaţii şi fosilele slugarnice ale îngenuncherilor despotice, ori cere sclavia legiferată, adună-te în piaţa publică, atârnă-ţi de gât preţul conştiinţei şi-a braţelor încătuşate, cerând să liciteze tiranii cari vor să cumpere în văzul lumii „o generaţie de faliment".

Nichita Moşneguţu

Tipografia „PRESA BUNA" str. Regina Maria No. 48.

INTERNE

Legionarul George [illegible] a fost ales, cu unanimitatea consilierilor prezenţi, ca preşedinte al „Uniunei naţionale a [illegible] creştini Români", în locul [illegible] oneratului Teodor Cotoşi, al cărui mandat a expirat.

— Lumea creştină din Basarabia, în afară de oamenii [illegible] politice, aşteaptă cu nerăbdare alegerea P. S. S. Tit Simedrea ca episcop al Hotinului. Vlădica Tit Simedrea este singurul indicat pentru această demnitate.

— In ziua de 1 Decembrie s'a sărbătorit, în toată Ţara, Unirea Ardealului. Cu acest prilej „Liga Anti-revizionistă" a organizat adunări publice de protest contra revizioniştilor unguri.

— Se continuă colecta pentru ajutorarea înfometaţilor din Basarabia.

— Se zice că partidul naţional-ţărănesc a făcut un pact secret cu „Uniunea Evreilor pământeni" şi cu Internaţionala comunistă dela Moscova. Prin acest pact, ţărăniştii s'au vândut jidanilor, a căror interese le apără de altfel, de multă vreme. Din cauza acestui compromis, Moldovenii din Basarabia au părăsit, en masse, partidul judeo-comunist, zis ala naţional-ţărănesc.

— Partidul „Totul pentru Ţară", de sub conducerea spirituală a d-lui Corneliu Zelea Codreanu, continuă organizarea în toată Ţara. Tot ce a mai rămas român-creştin nealterat sufleteşte se îndreaptă cu încredere la apa formidabila forţă politică a [illegible]. Legionarii acestui partid nu fac adunări, nu ţin discursuri, nu promit posturi şi onoruri, ci muncesc, în mod disciplinat, pentru transformarea oamenilor de azi într'un lot de oameni noui; oameni corecţi, gata de orice sacrificii, drepţi şi demni.

EXTERNE

— Germania a încheiat un pact secret cu Japonia, precum şi cu alte state guvernate în spirit naţionalist, în vederea ocupării Rusiei sovietice. Prin acest pact, putem fi siguri că în scurtă vreme domnia jidovească din fosta împărăţie ţaristă va lua sfârşit.

— Guvernul judeo-mason din Paris discută problema ligilor fasciste. Jidanii, ca şi nu domnii la noi, au cerut guvernului francez să procedeze la disolvarea „Crucilor de Foc" şi a altor org. naţionaliste („Crucile de Foc"), sunt organizate în felul legionarilor part. „Totul pentru Ţară").

— Trupele italiene continuă înaintarea în Abisinia. Se dau mari lupte între armate. Abisinienii, înarmaţi prost, se predau zilnic italienilor. Negusul, îngrijorat de situaţia de pe front, a dorit să inspecteze trupele pe câmpul de luptă.

— In Rusia sovietică este o vie agitaţie între conducătorii jidani şi comandanţii unităţilor militare, creştini. Pe de altă parte, din pricina foametei ce bântuie în rândurile populaţiei creştine, se înregistrează zilnic răscoale ţărăneşti împotriva conducerii jidoveşti.

— In Grecia domneşte o mare nelinişte, dela venirea Regelui George. Politicienii, ca şi la noi, nu se înţeleg între ei, cu toate că interesele ţării cer imperios această înţelegere. Regele George, în faţa situaţiei ce i s'a creat, a ameninţat cu plecarea din ţară.

Ştiri, fapte şi polemici

Sănătatea oamenilor şi a vitelor, din plasa Cotiugenii-Mari jud. Soroca, este în primejdie: medic şef al spitalului este jidoavca *Cohen Rivca*, iar medic veterinar e galiţianul *Zilberman*.

Creştinii se plâng împotriva acestor „doftori" jidani cari, pentru jidovi fac totul, iar pentru creştini nimic bun, dar autorităţile în drept nu văd şi nu aud!

Inspector de asigurare escroc. D-l Călmăţui, comerciant creştin din Chişinău, ni s'a plâns că jidanul Froimovici, Inspectorul de asigurare a Soc. „Dacia Română", l'a escrocat cu o sumă de bani.

Ce încredere mai pot avea cetăţenii creştini în soc. de asigurare, cari, chiar dacă nu sunt jidoveşti angajează inspectori şi achizitori jidani?

Escrocul „Universului", Elic Samuil Herşcu Naghel, zis Nagel-Calicra, a pierdut 14.000 Lei la cărţi, în clubul pe care-l ataca mai zilele trecute în „Universul".

De unde are bani? Din escrocheriile ce le face, sub directa protecţie a d-lui Stelian Popescu, care, deşi cunoaşte că *Naghel* este un gangster ordinar, totuşi îl mai menţine în slujbă.

Pentru înfometaţii din Basarabia guvernul cerşeşte, făcând colecte publice, dar pentru a edita o gazetă comunistă, „Gazeta basarabiei", care e condusă de 7 jidani, în frunte cu *Ilie Alterzon-Terziman şi Elic Samuil Herşcu Naghel-Negel*, a găsit în bugetul Statului *suma de 5 milioane Lei!?*

Ne surprinde faptul că autorităţile şcolare (revizorul şcolar din Chişinău, G. Bălan) face pe achizitorul de abonamente la această gazetă moscovită!

Să se pună capăt acestor scandaluri; învăţătorii şi ceilalţi funcţionari publici cu lefuri de mizerie, să fie lăsaţi în pace; să nu li se mai ceară, obligatoriu, a se abona la o gazetă pe care n'o citesc decât jidanii-comunişti.

„Bună Ţară, rea tocmeală,— şi de rânduială".

Dela Curtea de apel Chişinău

La 2—XII-1935, a venit spre judecare la s. I. a acestei Curţi, o acţiune penală deschisă de *Parchetul General Chişinău pentru faptul de abuz de putere (violare domiciliu, arestare ilegală şi maltratare)* săvârşite de uneltele liberale: *Gr. Campa*, fost chestor al poliţiei Cetatea Albă, *C. Nicolau*, agent şi *Gr. Petrescu* agent informator—fostă ordonanţă şi apoi confidentul fostului prefect şi Dir. G-l al Siguranţei Statului, canalia *D. Stănescu*, astăzi masăilit asupra mea, în calitate de membru ce fostei G. F. *Cetatea Albă* în zilele de 29—31 Decembrie 1933 în localul şi arestul poliţiei Cetatea-Albă.

Din cercetările făcute şi din dispoziţiile martorilor reese că uneltele *Campa, Radu Mally* şi *Nicolau*, s'au pus la dispoziţia bestiei criminale de pe Dealul Spirii *Gogoi Petrescu*, care urmărea o veche răsbunare contra mea, intenţiuni pe cari le-am anunţat Parchetului Cetatea-Albă la timp dar care n'a luat nici-o măsură din ordinul şi cu participarea efectivă acestuia am fost supus la cele mai groaznice schingiuiri.

Am în vedere că justiţia îşi va face pe deplin datoria, aplicând sancţiunile cuvenite acestor canalii dela poliţia Cetatea-Albă.

Procesul a fost amânat.

I. Vlădău.

Corespondenţa redacţiei

D. Ion Negru, ne. Timişoara: Mulţumim pentru colaborare. Articolul *„Ion Creangă antisemit"* se va publica. Continuaţi a trimite articole, cât mai scurte, pentrucă spaţiul nu ne permite să publicăm articole prea lungi, ori cât de interesante ar fi.

D. I. n Mihai—Bucureşti: Articolul *„democraţie şi demofilism"* e bun, se va publica, la rând.

Mai mulţi colaboratori: Primim şi publicăm articolele găsite bune; cele rele le punem la coş. Am dori să ni se trimită articole cât mai scurte. Toţi colaboratorii *„Românie Creştine"* sunt onorifici: situaţia de mizerie, în care ne zbatem, nu permite astfel de cheltueli; suntem mulţumiţi că, datorită camarazilor depozitari, cari ne trimit banii la timp, putem face faţă cheltuelilor de tipografie.

Cine doreşte carnet de corespondent, sau colaborator, să trimită 2 fotografii şi un plic francat pentru răspuns.

Pentru cititorii cari ne scriu: Din lipsă de fonduri pentru cheltueli poştale nu putem răspunde camarazilor cari ne cer diferite relaţii. Cine ne scrie şi doreşte răspuns, să ne trimită o c. p., sau un plic francat.

Ţiga Ioan, *Vă puteţi abona şi pe trei luni.*

Pentru legionarii partidului „Totul pentru Ţară"

Conducerea centrală a partidului „Totul pentru Ţară" a trimis legionarilor, *şefi de regiuni şi judeţe*, următoarea circulară:

„Rog atrageţi de urgenţă atenţia tuturor legionarilor că se prezintă în diferite oraşe un escroc şi agent cu numele: *„Legionarul Popescu"*.

El falşifică iscălituri şi scrisori, prezentându-se pe la diverşi comercianţi în numele *„Cooperativei legionare"*, încheind angajamente şi luând aconturi.

Fiţi în gardă faţă de orice musafir care se prezintă.

Luaţi măsuri pentru a-l da pe mâna poliţiei".